

Si fuerint plures non
Virgines, idem sit Oñ-
cium ut cv.

Lectiones pro Martyre
tantum.

In secundo Nocturno
Sermo sancti Joannis
Chrysostomi.

Lectio iv.

Serm. 67. de diversis novi
Testamenti locis.

Ergo maxime commemo-
rationes diligo marty-
rum, diligo, et amplector :
atque omnes quidem, sed
tum precipue, cum mul-
lierum certamina propo-
nuntur. Quanto enim in-
firmius est vas, tanto ma-
jor est gratia, tanto illu-
strius est trophæum, tanto
insignior est victória, non
ob imbecillitatem sexus
athletarum, sed quod per
ea, quibus vicerat inimi-
cus, nunc etiam vincatur.
¶ Propter. cvij.

Lectio v.

PER mulierem vicit, per
mulierem superatus
est. Hoc illius antea te-
lum erat; hoc illius nunc
cædis factum est instru-
mentum, hoc vas appa-
ruit insuperabile. Peccá-
vit illa prior, et mórtua
est: ista mórtua est, ne
peccáret. Illa tum fútilis
promissi spe inflata, Dei
leges violávit: hæc vitam
præséntem contempsit, ne
fidem in suum benefactó-
rem ejuráret. Quam igitur
deinceps sperare póter-
unt excusationem viri,

si molles sint, et ignávi?
quam vero véniam, cum
fortiter ac viriliter se ge-
rant mulieres, cum adeo
se generóse ad certamina
pietatis accingant?
¶ Dilixisti. cvij.

Lectio vi.

Furr illi corpus imbe-
cillum, et obnoxius
sexus injúriæ: verúmta-
men ómnium horum im-
becillitaté advéniens grá-
tia occultávit. Nihil enim
est, nihil plane poténtius
est eo, qui magno cum
stúdio Dei timórem há-
beat in mente desitum,
sed quamvis ignes, quam-
vis ferrum, quamvis bé-
stias, quamvis aliud
quidvis minéntur hostes,
ómnia nullo négotio con-
témnit; quod útiq; Beata
ista etiam fecit.

¶ Fallax grátia. cvij.

COMMUNE

Dedicacione Ecclesie.

Ad Vesperas, Añ. Do-
mum tuam Dómine, cum
reliquis de Laud. cxxij.
Psal. Dixit Dóminus, cum
reliq. de Dom. 152. et loco
últimi, Psalmus. Lauda
Jerúsalem. 155.

Capitulum. Apoc. 21.

VIRI civitatem sanctam
Jerúsalem novam de-
scendentem de celo a Deo,
paratam sicut sponsam
ornatam viro suo.

Hymnus.

CÆLESTIS Urbs Jerúsá-
lem,

Beata pacis visio,
Quæ celsa de viventibus
Saxis ad astra tolleris,
Sponsæque ritu cingeris
Mille Angelórum millibus.

¶ sorte nupta prospéra,
Dotata Patris glória,
Respersa Sponsi grátia,
Regina formosissima,
Christo jugata Principi,
Cæli cõrúscã Civitas.

Hic margaritis émicant,
Paténtque cunctis óstia:
Virtúte namque prævia
Mortalis illuc ducitur,
Amóre Christi pèrcitus
Torménta quisquis sústi-
net.

Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsione plúrima,
Fabri polita malleo
Hanc saxa molem cõn-
struunt,

Aptisque juncta nexibus
Locantur in fastigio.
Vocas Parénti débitum
Sit usquequaque Altis-
simo;
Natóque Patris único,
Et ínclito Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Eterna sit per secula,
Amen.

Hæc est domus Dó-
mini firmiter edificata. ¶
Bene fundata est supra
firmam petram.

Ad Magnificat, Añ. ¶
Sanctificávit Dóminus *
tabernáculum suum: quia
hæc est domus Dei, in
qua invocábitur nomen
ejus, de quo scriptum
est: Et erit nomen meum
ibi, dicit Dóminus.

PARS HIEMALIS.

In ipso die Dedicacionis
Ecclesie, et per Oct., et
quando varianda est Ora-
tio. ob concursum Dedic.
alterius Ecclesie.

Oratio.

DEUS, qui invisibiliter
Ómnia cõntines, et
tamen pro salúte géneris
humani signa tuæ potén-
tiæ visibiliter osténdis:
templum hoc poténtia tuæ
inhabitatiónis illústra, et
concede: ut omnes, qui
huc deprecáturi convé-
nunt, ex quacúmque tribu-
latione ad te clamáve-
rint, consolatiónis tuæ
beneficia consequantur.
Per Dóminum.

In Anniversario Dedicacionis Ecclesie, et per Octavam.

Oratio.

DEUS, qui nobis per sín-
gulos annos hujus
sancti templi tui consecra-
ciónis réparas diem,
et sacris semper mysteriis
repræséntas incólumes:
exaudi preces pópuli tui,
et præsta, ut quisquis
hoc templum beneficia
petíturus ingreditur, cun-
cta se impétrasse lætetur.
Per Dóminum no-
strum.

Ad Matutinum. Invítat.
Domum Dei decet sancti-
tudo: * Sanctus ejus
Christum adorémus in ea.
Psalmus. Venite, exulté-
mus. 2.

Hymnus. Cælestis Urbs,
ut cxij.

In primo Nocturno.

Añā. Tollite * portas,
principes, vestras, et ele-
vami portę eternales.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et ple-
nitudo ejus; * orbis
terrarum, et universi, qui
habitant in eo.

Quia ipse super maria
fundavit eum: * et super
flumina preparavit eum.

Quis ascendit in montem
Dómini? * aut quis stabit
in loco sancto ejus?

Innocens manibus et munda
corde; * qui non
accepit in vano animam
suam, nec juravit in dolo
proximo suo.

Hic accepit benedictio-
nem a Dómino: * et mise-
ricordiam a Deo salutari
suo.

Hęc est generatio quę-
rentium eum; * quęren-
tium faciem Dei Jacob.

Tollite portas, principes,
vestras, et elevami portę
eternales: * et introibit
Rex glória.

Quis est iste Rex glória? *
Dóminus fortis et potens,
Dñs potens in prælio:

Tollite portas, princi-
pes, vestras, et elevami
portę eternales: * et in-
troibit Rex glória.

Quis est iste Rex glória?
* Dóminus virtutum ipse
est Rex glória.

Añā. Tollite portas, prin-
cipes, vestras, et elevami
portę eternales.

Añā. Erit mihi * Dóminus

in Deum; et lapis iste
vocabitur domus Dei.

Psalmus 45.

Deus noster refugium et
virtus: * adjutor in
tribulationibus, quę in-
venérunt nos nimis.

Propterea non timebimus
dum turbabit terra: *
et transferentur montes
in cor maris.

Conerunt et turbata sunt
aquę eorum: * contur-
bati sunt montes in for-
titudine ejus.

Inimicus impetus lætificat
civitatem Dei: * sanctifi-
cavit tabernaculum suum
Altissimus.

Deus in medio ejus, non
commovebitur: * adju-
vabit eam Deus mane di-
luculo.

Conturbata sunt gentes,
et inclinata sunt regna: *
dedit vocem suam, mota
est terra.

Dóminus virtutum nobis-
cum: * suscepitor noster
Deus Jacob.

enite, et videte opera
Dómini, quę pósuit pró-
digia super terram: *
auferens bella usque ad
finem terrę.

Arum conteret, et con-
fringet arma: * et scuta
comburent igni.

Vacate, et videte quóniam
ego sum Deus: * exaltá-
bor in gentibus, et exal-
tabor in terra.

Dóminus virtutum nobis-
cum: * suscepitor noster
Deus Jacob.

Añā. Erit mihi Dóminus
in Deum, et lapis iste
vocabitur domus Dei.

Añā. Edificavit * Moyses
altäre Dómino Deo.

Psalmus 47.

MAGNUS Dóminus, et lau-
dabilis nimis: * in civi-
tate Dei nostri, in monte
sancto ejus.

Undatur exultatione univ-
ersa terrę mons Sion, *
latera Aquilonis, civitas
Regis magni.

Deus in dómibus ejus cog-
noscetur, * cum susci-
piet eam.

Quóniam ecce reges terrę
congregati sunt: * conve-
nerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati
sunt, conturbati sunt,
commoti sunt: * tremor
apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturien-
tis, * in spiritu vehementi
conteres naves Tharsis,
sicut audivimus, sic vidi-
mus in civitate Dómini
virtutum, in civitate Dei
nostri: * Deus fundavit
eam in ætérnum.

Suscipimus Deus miseri-
córdiam tuam, * in medio
templi tui.

Secundum nomen tuum
Deus, sic et laus tua in
fines terrę: * justitia ple-
na est dextera tua.

Ætetur mons Sion, et
exultent filia Juda, *
propter judicia tua Dñe,
circumdade Sion, et com-
plectimini eam: * narrate
in turribus ejus.

ponite corda vestra in
virtute ejus: * et distri-
buite domos ejus, ut enar-
retis in progenie altera.

Quóniam hic est Deus,
Deus noster in ætérnum,
et in sæculum sæculi: *
ipse reget nos in sæcula.

Añā. Edificavit Moyses al-
täre Dómino Deo.

Dom tuam Dómine decet
sanctitudo.

In longitudinem dierum. Pater no-
ster. **Absolutio.** Exaudi Dó-
mine.

Bened. Benedictio decet
pætua.

De libro secundo

Paralipomenon.

Lectio i. Cap. 7.

Cum complisset Salomon
fundens preces, ignis
descendit de celo, et devoravit
holocausta, et victimas,
et majestas Dómini
implevit domum. Nec
póterant sacerdotes ingre-
di templum Dómini, eo
quod impleset majestas
Dómini templum Dómini.

Sed et omnes filii Israel
videbant descendente
ignem et glóriam Dómini
super domum: et corru-
erunt proni in terram
super pavimentum stratum
lapide, adoraverunt,
et laudaverunt Dóminus:

Quóniam bonus, quóniam
in sæculum misericórdia
ejus. Rex autem, et omnis
pópulus immolabant victi-
mas coram Dómino.

Mactavit igitur rex Sálomon
hóstias, boum

viginti duo milia, arictum centum viginti milia : et dedicavit domum Dei Rex, et universus populus.

¶ In dedicatione templi decantabat populus laudem : * Et in ore eorum dulcis resonabat sonus. ¶ Fundata est domus Domini supra verticem montium, et venit ad eam omnes Gentes. Et in ore. **Benedictio.** Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

SACERDOTES autem stabant in officiis suis : et Levitae in organis carminum Domini, quae fecit David rex ad laudandum Dominum : Quoniam in aeternum misericordia ejus, hymnos David canentes per manus suas : porro sacerdotes canebant tubis ante eos, cunctisque Israel stabat. Sanctificavit quoque Salomon medium atrii antetemplum Domini : obtulerat enim ibi holocausta et adipem pacificorum : quia altare aeneum, quod fecerat, non poterat sustinere holocausta et sacrificia et adipem. Fecit ergo Salomon solennitatem in tempore illo septem diebus, et omnis Israel cum eo : ecclesia magna valde, ab introitu Emath usque ad Torrentem Aegypti. Fecitque die octavo collectam, eo quod dedicasset altare septem

diebus, et solennitatem celebrasset diebus septem. ¶ Fundata est domus Domini supra verticem montium, et exaltata est super omnes colles : * Et venit ad eam omnes Gentes, et dicent : Gloria tibi Domine. ¶ Venientes autem venient cum exultatione, portantes manuales suos. Et venient. **Benedictio.** Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

COMPLEVITQUE Salomon domum Domini, et domum regis, et omnia quae disposuerat in corde suo, ut faceret in domo Domini, et in domo sua, et prosperatus est. Apparuit autem ei Dominus nocte, et ait : Audi vi orationem tuam, et elegi locum istum mihi in domum sacrificii. Si clausero caelum, et pluvia non fluxerit, et mandavero et precipero locustae, ut devoret terram, et misero pestilentiam in populum meum : conversus autem populus meus, super quos invocatum est nomen meum, deprecatus me fuerit, et exquiescit faciem meam, et egerit poenitentiam a visis suis pessimis : et ego exaudiam de caelo, et propitiuss ero peccatis eorum, et sanabo terram eorum. Oculi quoque mei erunt aperti, ad orationem ejus, qui in loco isto

oraverit. Elegi enim, et sanctificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, et permanent oculi mei, et cor meum ibi cunctis diebus. ¶ Benedic Domine domum istam, quam aedificavi nomini tuo, venientem in loco isto : * Exaudi preces in excelsis solio gloriae tuae. ¶ Domine, si conversus fuerit populus tuus, et oraverit ad sanctuarium tuum. Exaudi. Gloria Patri. Exaudi.

In secundo Nocturno.

Ant. Non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta caeli.

Psalmus 85.

QUAM dilecta tabernacula tua Domine virtutum ! * concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, et caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Alteria tua Domine virtutum : * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua Domine : * in saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te : * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem : * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi orationem meam : * aurius percipe, Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus : * et respice in faciem Christi tui :

Quia melior est dies una in atrii tuis * super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei : * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus : * gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulat in innocentia : * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Ant. Non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta caeli.

Ant. Vidit Jacob scalam, * summities ejus caelos tangebat, et descendentes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob. Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylonis * scientium me.

Ecce alienigena, et Tyrus, et populus Ethio-
pum, * hi fuerunt illic.

Umq̄uid Sion dicet: Ho-
mo, et homo natus est in
ea: * et ipse fundavit eam
Altissimus?

Dominus narrabit in scri-
pturis populorum, et prin-
cipum: * horum, qui fue-
runt in ea.

Sicut letantium omnium
* habitatio est in te.

Ana. Vidit Jacob scalam,
summitas ejus caelos tan-
gebat, et descendentes An-
gelos, et dixit: Vere locus
iste sanctus est.

Ana. Erexit Jacob * lapide-
m in titulum, fundens
oleum desuper.

Psalmus 87.

Dominus Deus salutis
meae, * in die clama-
vi, et nocte coram te.

Utret in conspectu tuo
oratio mea: * inclina au-
rem tuam ad precem meam:

Quia repleta est malis
anima mea: * et vita mea
in inferno appropinquavit.

Estimatus sum cum de-
scendentibus in lacum: *
factus sum sicut homo sine
adjutorio, inter mortuos
liber.

Sicut vulnerati dormien-
tes in sepulchris, quorum
non est memor amplius: *
et ipsi de manu tua repulsi
sunt.

Proserunt me in lacu in-
feriori: * in tenebris, et
in umbra mortis.

Super me confirmatus est
furor tuus: * et omnes
fluctus tuos induxisti su-
per me.

Longe fecisti notos meos
a me: * posuerunt me abo-
minationem sibi.

Raditus sum, et non
egrediebar: * oculi mei
languerunt pro inopia.

Clamavi ad te Domine tota
die: * expandi ad te ma-
nus meas.

Umq̄uid mortuis facies
mirabilia: * aut medici
suscitabunt, et confite-
buntur tibi?

Umq̄uid narrabit aliquis
in sepulchro misericordiam
tuam, * et veritatem
tuam in perditione?

Umq̄uid cognoscuntur in
tenebris mirabilia tua, *
et justitia tua in terra
oblivionis?

Ego ad te Domine cla-
mavi: * et mane oratio
mea perveniet te.

Ut quid Domine repellis
orationem meam: * avertis
faciem tuam a me.

Pauper sum ego, et in
laboribus a juventute mea:
* exaltatus autem, humi-
liatus sum et conturbatus.
In me transierunt ira tua:
* et terrores tui conturba-
verunt me.

Ircundederunt me sicut
aqua tota die: * circum-
dederunt me simul.

Longasti a me amicum,
et proximum, * et notos
meos a miseria.

Ana. Erexit Jacob lapi-

dem in titulum, fundens
oleum desuper. * Domus
mea. * Domus orationis
vocabitur. Pater noster.
Absolutio. Ipsiis pietas.

V. Jube domine. **Benedictio.**
Deus Pater omnipotens.
Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Lectio IV.

Serm. 232. de Temp.

Quotiescumque, fratres
charissimi, altaris vel
templi festivitatem colli-
mus, si fideliter ac dili-
genter attendimus, et sanc-
cte ac juste vivimus, quid-
quid in templis manufactis
agitur, totum in nobis spi-
rituali edificatione comple-
tur. Non enim mentitus
est ille qui dixit: Templum
enim Dei sanctum est, quod
estis vos: et iterum: Nescitis,
quia corpora vestra
templum sunt Spiritus sancti,
qui in vobis est? Et ideo,
fratres charissimi, quia
numquam procedentibus
meritis per gratiam Dei
meritum fieri templum
Dei, quantum possumus
cum ipsis adjutorio labo-
remus, ne Dominus nos-
ter in templo suo, hoc
est, in nobis ipsis, inveniat,
quod oculos suae
majestatis offendat.

Orantibus in loco isto,
* Dimitte peccata populi
tui Deus, et ostende eis
viam bonam per quam
ambulent, et da gloriam
in loco isto. * Qui regis
Israel intende, qui dedu-

cis velut ovem Joseph, qui
sedes super Cherubim. Di-
mitte. **Benedictio.** Christus
vocabitur. Pater noster.
Absolutio. Ipsiis pietas.

Sed habitaculum cordis
nostri evacuetur vitis,
et virtutibus repletur:
claudatur diabolo, et aper-
iatur Christo: et ita labo-
remus, ut nobis honorum
operum clavibus sanam
regni caelestis aperire pos-
simus. Sicut enim malis
operibus quasi quibusdam
seris ac vectibus vita nobis
janua clauditur: ita
absque dubio bonis operi-
bus aperitur. Et ideo, fra-
tres charissimi, unusquis-
que consideret conscientiam
suam, et quando se
aliquo crimine vulneratum
esse cognoverit, prius ora-
tionibus, jejuniis, vel
elemosinis studeat munda-
re conscientiam suam,
et sic Eucharistiam praesumat
accipere.

Quam metuendum est
locus iste! * Vere non
est hic aliud nisi domus
Dei, et porta caeli. * Haec
est domus Domini firmiter
aedificata, bene fundata est
supra firmam petram. **Vere.**
Benedictio. Ignem sui
amoris.

Lectio V.
Sed enim agnoscens rea-
tum suum, ipse se a
divino altari subtraxerit,
cito ad indulgentiam divi-
nae misericordiae perve-
niet. Quia sicut qui se

exaltat, humiliabitur; ita e contrario, qui se humiliat, exaltabitur. Qui enim, sicut dixi, agnoscens reatum suum, ipse se humiliter ab altari Ecclesie pro emendatione vite removere voluerit, ab eterno illo et celesti convivio excommunicari penitus non timebit.

R. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum de super, votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. **V.** Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Vere Gloria Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Añā. Qui habitat * in adjutorio Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

Quando hæc Añā dicitur integra, et illi non additur in fine Allelúia, tunc principium Psalmi est a secundo Versu, Hæc Domino.

Psalmus 90.

Qui habitat in adjutorio Altissimi, * in protectione Dei cœli commorabitur.

DIXIT Domino: Susceptor meus es tu, et refugium meum. * Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: * et sub pennis ejus sperabis.

Sicut circumdabit te veritas ejus: * non timebis a timore nocturno.

Asagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris, * ab incursu et daemónio meridiano.

Quædant latus tu mille, et decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis: * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine spes mea: * altissimum posuisti refugium tuum. Non accedet ad te malum: * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Cuculo Angelis suis mandavit de te, * ut custodiãnt te in omnibus viis tuis.

In manibus portabant te: * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspiderem et basiliscum ambulabis: * et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum: * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum: * cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, et glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: * et ostendam illi salutarem meum.

Añā. Qui habitat in adjutorio Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

Añā. Templum Domini * sanctum est, Dei structura est, Dei edificatio est.

Psalmus 98.

CANTATE Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutarem ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium daemonia: * Dominus autem cœlos fecit.

Confessio et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferre Domino patriam gentium, afferre Domino gloriam et honorem: * afferre Domino gloriam nomini ejus.

Collite hostias, et introite in atria ejus: * adorare Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

PARS HIEMALIS.

lætentur cœli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi, et omnia quæ in eis sunt.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Item in corripuit orbem terra, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

columna nubis loquebatur ad eos. Custodiebant testimonia ejus. * et præceptum quod dedit illis.

Domine Deus noster tu exaudiabas eos: * Deus tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Ana. Benedicta gloria Domini de loco sancto suo, alleluia. * Hæc est domus Domini firmiter edificata. Bene fundata est supra firmam petram. **P**ater noster. **A**bsolutio. **A** vinculis. * Jube domne. **B**ened. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. **C**ap. 19. **I**n illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua. **H**omilia sancti Ambrósii Episcopi.

L. s. in Luc. prope fin. **Z**ACHÆUS statura pusillus, hoc est, nulla nobilitatis ingentia dignitate sublimis, exiguus meritis sicut populus nationum, audito Domini Salvatoris adventu, quem sui non receperant, vi-

dere cupiebat. Sed homo facile Jesum videt: nemo potest Jesum videre constitutus in terra. Et quia non Prophetas, non legem habebat, tanquam formæ gratiam naturalis, ascendit in sycomorum, vanitatem scilicet Judæorum vestigio suo præterens, errata quoque corrigens superioris ætatis: et ideo Jesum in interioris domus recepit hospitio.

Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit: et qui quaerit, invenit: * Et pulsanti aperiatur. * Petite, et accipietis: quaerite, et invenietis. Et. **B**ened. Divinum auxilium.

Lectio viii. **E**t bene ascendit in arborem, ut arbor bona bonos fructus faceret: ac naturali excisus oleastro, et contra naturam insertus in bonam olivam, fructum posset legis afferre. Radix enim sancta, etsi rami inutilis: quorum infructuosam gloriam plebs gentium fide resurrectionis, quasi quadam corporis elevatione transcendit. Zachæus ergo in sycomoro, cæcus in via: quorum alterum Dominus miseratus expectat, alterum mansionis suæ claritate nobilitat: alterum sanaturus inter-

rogat, apud alterum se non invitatus invitatur. Sciebat enim liberem hospitii sui esse mercèdem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitantis audierat, jam viderat affectum.

Lápides pretiosi omnes muri tui: * Et turres Jerusalem gemmis edificabuntur. * Porta Jerusalem ex sapphiro et smaragdo edificabuntur, et ex lapide pretioso omnis circuitus muri ejus. Et. **G**loria Patri. Et. **B**ened. Ad societatem.

Lectio ix.

Verum ne cæcum illum tanquam fastidiosum pauperum cito reliquisse videamur, et transisse ad divitem, expectemus eum, quia expectavit et Dominus: interrogemus eum, quia interrogavit et Christus. Nos interrogemus, quia nescimus: ille, quia noverat. Nos interrogemus, ut sciamus unde iste curatus sit: ille interrogavit, ut in uno plures disceremus, unde Dominum videre mereamur. Interrogavit enim, ut crederemus, neminem nisi confidentem posse salvari.

Tc Deum laudamus. 47. **A**D LAUDES,

et per Horas. Ana. **1.** Domum tuam Domine * decet sanctitudo, in longitudinem dierum. **Psalm.** Dominus regnavit, eum reliq. 48.

2. Domus mea, * domus orationis vocabitur.

3. Hæc est domus Domini * firmiter edificata, bene fundata est supra firmam petram.

4. Bene fundata est * domus Domini supra firmam petram.

5. Lápides pretiosi * omnes muri tui, et turres Jerusalem gemmis edificabuntur.

Capitulum. Apoc. 21. **V**ini civitatem sanctam descendentem de cælo a Deo, paratam sicut sponsam ornatam viro suo.

Hymnus.

Auro ex Olympi vertice Summi Parentis Filius, Ceu monte desectus lapis Terras in imas decedens, Domus supernæ, et infimæ, Utrumque junxit angulum.

Sed illa sedes Cælitum Semper resultat laudibus, Deique Trinum, et Unicum.

Jugi canore prædicat: Illi canentes jungimur Almae Sionis amuli.

Hæc ætempla, Rex cælestium,

Imple benigno lumine: Huc o rogatus adveni,

Plebisque vota suscipe, Et nostra corda jügiter

Perfunde cæli gratia. **H**ic impetrent fideliūm

Voces precæque supplicum

Domus beate mūnera,
Partisque donis gaudeant;
Donec solitū corpore
Sedes beatas impleant.
Deus Parenti debitum
Sit usquequaque altissi-

mo,
Natiq̄ue Patris ūnico,
Et inclyto Paraclyto,
Cui laus, potestas, gloria
Æterna sit per secula
Amen.

Hęc est domus Dōmini
firmiter ædificata. Bene
fundata est supra firmam
petram.

Ad Benedictus. Añā.
Zachæe, * festinans de-
scēde, quia hōdie in do-
mo tua oportet me manē-
re: at ille festinans de-
scēdit, et suscepit illum
gaudens in domum suam.
Hōdie huic dōmni salus
a Deo facta est, alleluia.

In ipso die Dedicacionis
Ecclesie, et per Octavam,
et quando varianda est
Oratio ob concursum Be-
dicte alterius Ecclesie.

Oratio.
Deus, qui invisibiliter
omnia continēs, et ta-
men pro salute generis
humani signa tuæ potē-
tiæ visibilibus ostēdis:
templum hoc potētia tuā
inhabitationis illūstra, et
concede; ut omnes qui
huc deprecaturī convē-
niunt, ex quacūmq̄e tri-
bulatione ad te clamave-
rint, consolationis tuæ
beneficia consequantur.
Per Dōminum.

In Anniv. Dedicacionis
Eccle. et per Octavam
Oratio.

Deus, qui nobis per sin-
gulos annos hujus
sancti templi tui consecra-
tionis reparas diem,
et sacris semper mysteriis
repræsentas incolumem:
exaudi preces pōpuli tui,
et præsta, ut quisquis
hoc templum beneficia
petiturus ingreditur, eun-
cta se impetrasse lætetur.
Per Dōminum.

Ad Tertiam. Añā.
Domus mea,
Capitulum. Vidi, ut
supra cxxij.

h. Domum tuam Dō-
mine, * decet sanctitū-
do. Domum. In longitū-
dinem dierum. Decet. Glō-
ria Patri. Domum. * Locum
iste sanctus est, in quo
orati sacerdos. Pro delictis
et peccatis pōpuli.

Ad Sextam. Añā.
Hęc est domus Dōmini,
Capitulum. Apoc. 21.

Et audivi vocem ma-
gnam de throno dicen-
tem: Ecce tabernaculum
Dei cum hominibus et, ha-
bitabit cum eis, et ipsi
pōpulus ejus erunt, et
ipse Deus cum eis erit
eodem Deus.

h. Locum iste sanctus
est, in quo orat sacer-
dos. Locus. Pro delictis
et peccatis pōpuli. In quo
glōria Patri. Locus.
Hęc est domus Dōmini
firmiter ædificata. Bene

fundata est supra firmam
petram.

Ad Nonam. Añā.
Lápides pretiosi.

Capitulum. Apoc. 21. b
Et absterget Deus omnē
lacrýmam ab oculis
eorum: et mors ultra non
erit, neque luctus, neque
clamor, neque dolor erit
ultra, quia prima abi-
erunt. Et dixit qui sedebat
in throno: Ecce nova facio
omnia.

h. Hęc est domus Dō-
mini. Firmiter ædificata.
Hęc est. Bene fundata
est supra firmam petram.
Firmiter. Glōria Patri.
Hęc est. Bene fundata
est domus Dōmini. Su-
pra firmam petram.

In secundis Vesperis
Añā, Psalmi, Capitulum,
et Hymnus ut in primis
Vesperis. xij.

Domum tuam Dōmine
decet sanctitudo. In
longitudinem dierum.

Ad Magnificat. Añā.
O quam metuendus est
locus iste! Vere non est
hic aliud, nisi domus Dei,
et porta cœli.

SECUNDA DIE
Infra Octavam.

In nocturno Lectio-
ne de Script. occurrit.

In secundo Nocturno.
Ex Tractatu S. Augustini

Episcopi super Psalmos.
Lectio IV. In Ps. 42.

JERUSALEM, quæ ædifi-
catur ut civitas. Fratres,
quando dicebat ista David,

perfecta erat illa civitas,
non ædificabatur. Nescio
quam ergo civitatem dicit
quam modo ædificatur, ad
quam currunt in fide lapi-
des vivi, de quibus dicit
Petrus: Et vos tanquam
lápides vivi coædificamini
in domum spiritalē, id
est, templum Dei san-
ctum. Quis est, Lápides
vivi coædificamini? Vivis,
si credis: si autem credis,
efficiēris templum Dei;
quia dicit Apóstolus Pau-
lus: Templum enim Dei
sanctum est, quod estis
vos. Orantibus. exix.

Lectio VI.
Ipsa ergo modo civitas
ædificatur. Præciduntur
de montibus lápides per
manus prædicantium ver-
ritatem, conquadrantur,
ut intrent in structuram
sempiternam. Adhuc mul-
ti lápides in manibus arti-
ficis sunt: non cadant de
manibus artificis, ut pos-
sint perfecti coædificari
in structuram templi. Est
ergo ista Jerusalem; quæ
ædificatur ut civitas: fun-
damentum ipsius Christus
est. Dicit Apóstolus Pau-
lus: Fundamentum aliud
nemo potest ponere præ-
ter id, quod positum est,
quod est Christus Jesus.
O quam. exix.

Lectio VII.
Fundamentum, quando
ponitur in terra, desuper
ædificatur parietes, et
pondus parietum ad

ima tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in celo est, ad caelum edificemur. Corpora edificaverunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse hujus Basilicæ: et quia corpora edificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia vero spiritaliter edificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi edificemur: quia de ipsa Jerusalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in atribus Jerusalem.

¶ Mane surgens. cxx.

In tertio Nocturno.
Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 49.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua. De Homilia S. Ambrósii Episcopi.

Ex lib. 8. in Luc. in fine.

Ex confestim, inquit, vidit, et sequebatur illum, magnificans Dominum. Aliiter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dominum prædicaret, nisi seculum præteriret. Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolumus enim volu-

mus, si fieri potest, sanare omnes: ne in cameli comparatione præstricti, et in Zachæo citius quam oportuit, derelicti, justas habeant commotionis offensam. **¶** Domus. cxxij.

Lectio vij.

Discant divites, non in facultatibus enim hærent, sed in iis, qui uti nesciant facultatibus. Nam divitiæ ut impedimenta improbis, ita bonis sunt adjumenta virtutis. Dives certe Zachæus, et electus a Christo: sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo etiam in quadruplum, quæ fraude sustulerat, (alterum enim non sat est, nec habet gratiam liberalitas, si injuria perseverat, quia non spolia, sed dona quaruntur) uberrimam mercedem quam conferbat accipit.

¶ Lápides. cxxij.

Lectio ix.

Et bene princeps inducitur publicanorum. Quis jam de se desperet, quando et iste, cui census ex fraude, ad salutem pervenit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes divites aváros. Quia statura pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullius alterius staturam Scriptura, nisi hujus expressit? Vide ne forte malitia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim red-

dere promiserat: nondum viderat Christum: merito adhuc pusillus. Joannes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spiritum sicut columbam super Christum manentem, sicut ipse ait: Vidi Spiritum descendentem sicut columbam, et manentem super eum. **¶** Deum. 47.

TERTIA DIE.
Infra Octavam.
Lectioes j. Nocturni de Scriptura occurrente.
In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Lectio iv.

Serm. 256. de Temp.

Celebritas hujus congregationis, dedicatio est domus orationis. Domus ergo nostram orationum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo edificamur, ut in fine sæculi dedicemur. Edificium, immo dedicatio habet laborem, dedicatio exultationem. Quod hic fiebat, quando ista surgebant, hoc fit modo, cum congregantium credentes in Christum. Credendo enim, quasi de silvis et montibus ligna et lapides præciduntur: cum vero catechizantur, baptizantur, formantur, tamquam inter manus fabricum et opificum dolantur, collineantur, complanantur. Verumtamen domum

Dominum non faciunt, nisi quando charitate compingantur.

¶ Orantibus. cxix.

Lectio v.

Ligna ista et lapides si non sibi certo ordine cohererent, si non se pacifice innecterent, si non se invicem, coherendo sibi, quodammodo amarent, nemo huc intraret. Denique quando vides in aliqua fabrica lapides et ligna bene sibi coherere, securus intras, ruina non times. Volens ergo Dominus Christus intrare, et in nobis habitare, tamquam edificando dicebat: Mandatum novum do vobis: Ut vos invicem diligatis. Mandatum, inquit, novum do vobis. Veteres enim cratis, domum mihi nondum faciebatis, in vestra ruina faciebatis. Ergo uterumini a vestra ruina vetustate, vos invicem amate. **¶** O quam. cxix.

Lectio vi.

Consideret ergo charitas vestra edificari adhuc istam domum toto, sicut prædictum est, et promissum, orbem terrarum. Cum enim edificatur domus post captivitatem, sicut habet alius Psalmus, dicitur: Cantate Domino canticum novum: cantate Domino omnis terra. Quod ibi dixit, canticum novum; hoc Dominus dixit: mandatum novum. Quid enim

habet canticum novum, nisi amorem novum? Cantare amantis est. Vox huius cantorís, fervor est sancti amorís. Amemus, gratis amemus: Dóminum enim amamus, quo nihil melius invenimus; ipsum amemus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

Mane surgens. cxx.

In tertio Nocturno.
Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nómíne Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua. De Homília S. Ambrósii Episcopi.

Ex l. 8. in Luc. prope finem.
Quia autem turba, nisi quíperita: confusio multitudinis, qua vérticem nequit videre sapiéntiæ? Ergo Zachæus quám diu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascendit, et vidit: hoc est, plebis iam transgressus insecutus, méruit quem desiderabat, aspícere. Pulchre autem addidit, Quia illa parte erat transiturus Dóminus: vel ubi sycómorus, vel ubi crediturus: ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Iudæos transiret ad gentes. Domus mea. cxij.

Lectio vij.

Vidit itaque Zachæum limitate fidei inter fructus novórum óperum, velut focundæ altitudíne arboris eminebat. Et quóniam de typo ad moralia desléximus, inter tot credéntium voluptates Dóminica die relaxare animum, festivitatem admiscere delectat. Zachæus in sycómoro, novum videlicet novi temporis pomum, ut in hoc quoque compleretur illud: Arbor fici produxit grossos suos.

Lápides. cxxij.

Lectio ix.

Ad hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed homines nasceréntur. Légimus álibi: Cum esses sub arbore fici, vidi te. Ergo Nathanael sub arbore, hoc est, supra radicem, quia iustus. Radix enim sancta. Sub arbore tamen Nathanael, quia sub lege: Zachæus supra arborem, quia supra legem. Ille Dómini occultus defensor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat: iste iam supra legem reliquébat.

Te Deum laudamus. 17.

QUARTA DIE

Infra Octavam

Lectioes j. Nocturni de

Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Augustini Episcopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 256. de Temp.

ATTENDITE in Psalmo dedicationis, quem modo cantavimus ex ruina ædificiórum. Conscidisti saccum meum: hoc pertinet ad ruinam. Quid ergo ad ædificium? Et accinxisti me lætitia. Vox dedicationis: Ut cantet tibi glória mea, et non compungar. Quis est, qui loquitur? In verbis ejus agnoscite. Si expóno, obscurum est. Ergo verba ejus dicam, continuo agnoscéis loquentem, ut amétis alloquentem. Quis est, qui dicere pótnit: Eruisti Dómine ab inferis animam meam? *Ab Inferitibus. cxix.*

Lectio v.

Curus anima jam ab inferis érta est, nisi de qua dictum est alio loco: Non derelinques animam meam in inferno? Propónitur dedicatio, et cantatur liberatio, canticum dedicationis domus, et dicitur: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepisti me: et non jucundasti inimicos meos super me. Atténdite Iudæos inimicos, qui se putabant occidisse Christum, vicisse tamquám inimicum, perdidisse quasi hominem ceteris similem atque mortalem.

O quam. cxix.

PARS HIERMALIS.

Lectio vi.

RESTRINXIT tertia die, et ejus vox est: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepisti me. Atténdite Apóstolum dicentem: Propter quod eum exaltávit. Et non jucundasti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectione, ascensione, prædicatione áliqui compungebantur. In ejus ergo prædicatione, et per Apóstolorum constantia distillatione áliqui compungebantur, et convertebántur: áliqui obdurabántur, et confundebántur, nulli tamen jucundabántur.

Mane surgens. cxx.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nómíne Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii Papa.

Lib. 27. Moraliam, c. 27. post medium.

Si veraciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplari appetimus, stultos nos humíliter cognoscamus. Relinquámus noxiam sapiéntiam, discámus laudábilem

fatuitatem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elegit Deus, ut confundat sapientes. Hinc rursum dicitur: Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc saeculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Hinc Evangelica historia verba testantur: quia Zachaeus cum videre praeter turba nihil posset, sycomorii arborem ascendit, ut transirentem Dominum cerneret. Sycomorus quippe ficus fatua dicitur.

¶ Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, invenit: et qui quaerit, invenit. Et pulsanti aperietur. Petite, et accipietis: quaerite, et invenietis. Et pulsanti.

Lectio viij.

PUSILLUS itaque Zachaeus sycomorum subiit, et Dominum vidit: quia qui mandati stultitiam humiliter eligunt, ipsi Dei sapientiam subtiliter contemplantur. Pusillitatem namque nostram ad videndum Dominum turba praepedit: quia infirmitatem humanae mentis, ne lucem veritatis intendat, curarum saecularium tumultus premit. Sed prudenter sycomorum ascendimus, si provide eam, quae divinitus praecipitur, stultitiam mente tenemus. Quid enim in hoc mundo

stultius, quam amissa non quaerere, possessa rapientibus relaxare, nullam pro acceptis injuriis injuriam reddere, immo adjunctis aliis patientiam praebere? ¶ Lapidis pretiosi omnes muri tui: et tures Jerusalem gemmis edificabuntur. Portae Jerusalem ex sapphiro et smaragdo edificabuntur, et ex lapide pretioso omnis circuitus muri ejus. Et tures. Gloria Patri. Et tures.

Lectio ix.

QUASI enim sycomorum nos ascendere Dominus praecipit, cum dicit: Qui auferit quae tua sunt, ne repetas. Et rursum: Si quis te percusserit in dexteram maxillam, praebere illi et alteram. Per sycomorum Dominus transiens cernitur: quia per hanc sapientem stultitiam, etsi necdum, ut est, solide, jam tamen per contemplationis lumen Dei sapientia quasi in transitu videtur, quam videre nequeunt qui sibi sapientes esse videntur: quia ad conspiciendum Dominum, in elata cogitationum suarum turba deprehensi, adhuc sycomorii arborem non invenerunt.

Te Deum laudamus. 17.

QUINTA DIE

Intra Octavam.

In primo Nocturno,LECTIONES de Script. occurr.

In secundo Nocturno.
De Sermonibus S. Augustini
Episcopi.

Lectio xv.

Ex Serm. 236. de Temp.

MODO, quando implentur Ecclesiae, putamus jucundari Judaeos? Ecclesiae edificantur, dedicantur, implentur: quomodo illi jucundantur? Non solum non jucundantur, sed etiam confunduntur, et implentur vox exultantis: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: et non jucundasti inimicos meos super me. Non jucundasti super me: si mihi credant, jucundabis in me. Ne multa dicamus, ad illa, quae cantavimus, aliquando veniamus. Quomodo dicit Christus: Conscidisti saccum meum, et accinxisti me laticia? Saccus ejus erat similitudo carnis peccati.

¶ Orantibus. cxix.

Lectio v.

NON tibi vilescat, quod ait, Saccum meum: tibi erat inclusum pretium tuum. Conscidisti saccum meum, Evasisimus ad saccum istum. Conscidisti saccum meum. In passione conscissus est. Quomodo ergo Deo Patri dicitur: Conscidisti saccum meum? Quomodo Patri dicatur, vis audire. Conscidisti saccum meum? Quia proprio Filio non

peperit, sed pro nobis omnibus tradidit illum. Fecit enim per Judaeos nescientes, unde redimerentur scientes, et confunderentur negantes. Nesciant enim quid boni nobis operati sunt malo suo. Suspensus est saccus, et quasi laetatus est impius. Conscidit saccum lancea persecutor, et fudit pretium nostrum Redemptor.

¶ O quam. cxix.

Lectio vi.

CANET Christus Redemptor, gemat Judas venditor, erubescat Judaeus emptor. Ecce Judas vendidit, Judaeus emit, malum negotium egerunt, ambo damnati sunt, seipsos perdidērunt venditor et emptor. Dicit ergo caput nostrum, dicat pro corpore occiso, pro corpore dedicato. Dicat, audiamus: Conscidisti saccum meum, et accinxisti me laticia: id est, conscidisti mortalitatem meam, et accinxisti me immortalitate et incorruptione. Ut canet tibi gloria mea, et non compungar. Quid est, non compungar? Jam contra me non ferat lanceam persecutor, ut non compungar. Christus enim surgens a mortuis, jam non moritur, et mors illi ultra non dominabitur. ¶ Mane surgens. cxix.

In tertio Nocturno.
Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.
Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus
Jesus perambulabat Jericho.
Et ecce vir nomine
Zacheus: et hic princeps
erat publicanorum, et
ipse dives. Et reliqua.
Homilia venerabilis Bedae
Presbyteri.

Lib. 5. c. 77. in Lucae 19.

QUAE impossibilia sunt
apud homines, possi-
bilia sunt apud Deum.
Ecce enim camelus, depō-
sita gibbi sarcina, per fo-
ramen acus transit, hoc
est, dives et publicanus,
reliquo onere divitiarum;
contempto censu fraudum,
angustam portam,
arctamque viam, quae ad
vitam ducit, ascendit. Qui
mira devotione fidei ad
videndum Salvatorem,
quod natura minus habuerat,
ascensu supplet arboris,
atque ideo juste, quamvis ipse
rogare non audeat, benedictionem
Dominicam susceptionis, quam
desiderabat, accepit. ¶ Domus, cxxx.

Lectio viij.

Mystice autem Zachaeus,
qui interpretatur justificatus,
credentem ex gentibus
populum significat. Qui quanto
coris saecularibus occupatur,
tanto flagitius deprimentibus
erat factus humilior. Sed ablutus est, sed

sancificatus, sed justificatus
in nomine Domini nostri
Jesu Christi, et in Spiritu
Dei nostri. Qui intrantem
Jericho Salvatorem videre
quaerebat, sed praeturbata
non poterat: quia gratiae
fidei, quam mundo Salvator
attulit, participare cupiebat:
sed in solita vitiorum
consuetudo, ne ad votum
perveniret, obstitit.

¶ Lapidis, cxxx.

Lectio ix.

EADEM namque turba
noxiae consuetudinis,
quae supra caecum clamantem,
ne lumen peteret, increpabat,
etiam suspicientem publicanum,
ne Jesum videat, tardat.
Sed sicut caecus turbarum
voeces magis ac magis
clamando devicit: ita pusillus
necesse est turbae nocentis
obstaculum altiora petendo
transcendat, terrena relinquat,
arboris crucis ascendat.
Sycomorus namque (quae
est arbor foliis moro similis,
sed altitudine praestans,
unde et a Latinis celsa
nuncupatur) ficus fatua
dicitur. Et eadem Dominica
crux, quae credentes alit
ut ficus, ab incredulis
irridetur, ut fatua.

Te Deum laudamus, 17.

SEXTA DIE

Infra Octavam.

**In primo Noct. Lectio-
nes de Script. occurr.**

In secundo Nocturno.
De Sermone S. Augustini
Episcopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 236. de Temp.

Ergo, dum novam con-
structionem sanctae
hujus Ecclesiae libenter
attendimus, quam divino
nomini hodie dedicamus,
invenimus a nobis deberi
et Deo nostro maximam
laudem, et sanctitati vestrae
congruum de divina domo
aedificatione sermonem.
Tunc autem sermo noster
congruus erit, si in se aliquid
aedificationis habeat, quod
utilitati animarum vestrarum,
Deo vos interiori aedificante,
proficiat. Quod hic factum
corporaliter videmus in
parietibus, spiritaliter fiat
in mentibus: et quod hic
perfectum cernimus in lapidibus
et lignis, hoc, aedificante
gratia Dei, perficiatur in
corporibus vestris. ¶ Orantibus, cxi.

Lectio v.

PRINCIPALITER ergo gratias
agamus Domino Deo nostro,
a quo est omne datum
optimum, et omne donum
perfectum: et ejus bonitatem
tota cordis alacritate laudemus,
quoniam ad construendam
istam domum orationis,
fidelium suorum visitavit
animum, excitavit affectum,
surrogavit auxilium, inspiravit
necesse volentibus ut vel-

lent, adjuvit bonae voluntatis
conatus ut facerent: ac per hoc
Deus, qui operatur in suis et
velle et perficere pro bona
voluntate, haec omnia ipse
cepit, ipse perfecit.

¶ O quam, cxi.

Lectio vi.

Et quia opera bona in
conspetu suo numquam
esse permittit inania,
fidelibus suis, quibus
operantibus praebuit virtutis
suae favorem, tribuet
condignam pro tanta
operatione mercedem. Adhuc
amplius agenda sunt gratiae
Deo nostro. Hanc enim
Ecclesiam, quam fecit
nomini suo construere,
fecit etiam sanctorum
Martyrum reliquias amplius
honorari.

¶ Mane surgens, cxx.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus
Jesus perambulabat Jericho.
Et ecce vir nomine Zachaeus:
et hic princeps erat publicanorum,
et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis
Bedae Presbyteri.

Lib. 5. c. 77. in Lucae 19.

Et cum venisset ad locum,
cum, suspiciens Jesus
vidit illum. Perambulans
Jericho, Salvator venit ad locum,
ubi praecurrens Zachaeus
sycomorum

rum conscēderat: quia missis per mundum sui verbi præconibus, in quibus ipse nimirum et loquebatur et ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublimis existens, etiam divinitatis ejus ardēbat ágna facie beari. Suspicans vidit illum, quia per grátiam fidei a terrenis cupiditatibus elevátum, turbisque infidelibus præeminentem elegit. Videre enim Dei, eligere vel amare est. Unde est illud: Oculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amamus, videre; ab his, quæ execramur, intúitum festinamus avértere.

A. Domus mea. cxxx.

Lectio vii.

Vidit ergo Jesus videntem se, quia elegit elegendem se, et amavit amantem. Hunc sane ordinem proficiendi, hoc est, per fidem Dominicæ incarnationis ad cognitionem divinitatis perveniendi, quasi per sycómorum Jesu faciem speculandi Doctor egregius ostēdit, cum ait: Non enim judici scire me aliquid incit vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itemque aliis exprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infirma temporaria dispensatiónis, sólidum cibum árdua

perpétua majestatis appellans. **Lapides.** cxxx.

Lectio ix.

Ex dixit ad eum: Zachæe, festinas descende, quia hódie in domo tua oportet me manere. Et festinas descendit, et excepit illum gaudens. Manebat aliquando Dominus in domo principis Pharisæorum, hoc est, in Judæorum synagoga docebat: sed quia non baptizatum ante prandium, sabbato curantem, publicanos et peccatores recipientem, contra avaritiam disputantem, et cetera digna Deo gerentem, lingua venenata carpebant: pertasus eorum facinora, discessit et aufugit, dicens: Relinquetur vobis domus vestra deserta. Hódie autem in domo pusilli Zachæi oportet illum manere: hoc est, novæ lucis grátia coruscante, in húmili credentium natiónum corde quiescere. **Te Deum laudamus.** 17.

SEPTIMA DIE

Infra Octavam.
In primo Noct. Lectiones de Scriptura occurrentes.
In secundo Nocturno.
Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Lectio iv.

Ex Hom. 55. in c. 9. Matth.
Commu nis est Ecclesia, inquam, vobis prius ingressis, nos intramus, disci-

Lectio vj.

Pulvorem formam retinentes: ideoque communiter omnibus statim atque ingressi fuerimus, ut illis datam legem sequamur, pacem offerimus. Nemo igitur socórdia torpeat: nemo sæcularibus rebus suspensú animum habeat, cum jam ad prædicandum sacerdotes intraverint. Non enim parva huic rei imminet pena. Equidem millies potius malum in domum alicujus vestrum ingressus destitui, quam hic prædicans non audiri. Hoc mihi molestius esset, quam illud, quandoquidem magis propria hæc est, quam illa.

A. Orantibus. cxi.

Lectio v.

Nam hic magnæ illæ nostræ spes positæ sunt: hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirandum? Nam hæc mensa longe pretiosior est atque jucundior: et lucerna hæc quam illa, ut norunt qui cum fide óleo peruncti, a morbis liberati sunt. Arca etiam hæc multo melior, magisque necessaria. Non enim vestes, sed misericórdiam inclusam continent: quamvis pauci sint qui eam possideant. Hic et lætulus est valde illo præstantior: divinarum enim Scripturarum reliquias quovis lecto suavior est. **O** quam. cxi.

Et quidem si concórdia perfecte servaretur a nobis, nullam aliam domum præter hæc haberemus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testantur illa tria millia et quinque millia hominum, quibus et domus una, et mensa una, et anima una erat. Multitudinis enim credentium, inquit, unum erat cor, et anima una. Sed quia longe ab illorum virtute absumus, et per domos disjuncti sumus, saltem quando huc convenimus, id omni stúdio faciamus. Nam etsi in aliis rebus pauperes, et inopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intramus, cum charitate nos suscipite: cumque, Pax vobis, dico: Et cum spiritu tuo, non voce solum, sed animo quoque respondeate. **Mane surgens.** cxx.

In tertio Nocturno.
Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.
Et cum vidērent omnes, murmura bant dicē-

tes, quod ad hominem peccatorem divertisset. Manifestum est, Judæos semper gentium odisse salutem. Scriptum est enim: Sequenti vero sabato pene universa civitas convenit audire verbum Dei. Videntes autē turbas Judæi, replēti sunt zelo, et contradicēbant iis, quæ a Paulo dicebantur. Et alibi, fideles etiā fratres adversus Apostolorum principem disceptabant, dicentes: Quare introisti ad viros præputium habentes, et manducasti cum illis?

¶ Domus mea. cxxx.

Lectio viij.

STANS autem Zachæus, dixit ad Dominum: Ecce dimidium bonorum meorum, Domine, do pauperibus: et si quid aliquid defraudavi, reddo quadruplum. Aliis calumniantibus hominem peccatorem, ipse Zachæus stans, id est, in ea quam cœperat, fidei veritate persistens, non solum se ex peccatore conversum, sed etiā inter perfectos probat esse conversatum. Dicente enim Domino: Si vis perfectus esse, vade, vende omnia quæ habes, et da pauperibus: quisquis ante conversionē innocenter vixit, omnia conversus potest dare pauperibus.

¶ Lápides pretiosi. cxxx.

Lectio ix.

AT qui aliqua fraude sustulit, primo hæc juxta legem reddere, deinde de quo sibi remanserit, debet dare pauperibus. Ac sic et ipse, quia sibi nil retinet, omnia sua dispergit, dat pauperibus, justitia ejus manet in seculum sæculi. Et hæc est sapiens illa stultitia, quam de sycomoro publicanus quasi fructum vite legerat: rapta videlicet reddere, propria relinquere, visibilia contemnere, pro invisibilibus etiā mori desiderare, seipsum abnegare, et ejus, qui necdum videatur, Domini vestigia sequi concupiscere. Te Deum. 17.

IN OCTAVA

Dedicacionis Ecclesie.

Duplex.

Omnia ut in die, præter
Lectioes ij. Nocturnia
Ex Epistola prima sancti
Felicis Papæ quartiani.

Lectio iv.

De Consec. dist. 1. c. 2.

TADERNACULUM Moysen, Domino præcipiente, fecisse et sacrasse, cum mensa et altari ejus, et ceteris vasis et utensilibus ad divinum cultum explendum, legimus: et non solum divinis precibus ea sacrasse, sed etiā sancti olei unctioe, Domino jubente, perlinisse novimus. Quãliter autem hæc facta sint, et

quomodo ipsa sacra non alii quam sacerdotes sacra unctioe delibuiti, Dominoque cum vestibus sanctis sacra, et Levitæ tractabant, ferēbant, erigēbant, et deponēbant: in ijs institutionibus, quæ jubente Domino conscriptæ sunt per Moysen, in lege Domini reperitur.

¶ Orantibus in loco isto, * Dimitte peccata pópuli tui Deus, et ostēde eis viam bonam per quam ambulent, et da glóriam in loco isto. * Qui regis Israel intēde, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimitte.

Lectio v.

QUALITER ergo David regum piissimus amplificaverit cultum Dei, et tempulum Domino edificare voluerit, sed propter multum sanguinem quem effuderat, prohibitus est, et ipse collegerat expensas: Salomon quoque filius ejus, idipsum quod ipse facere optaverat, jubente et auxiliante Deo, perfecit, et templum cum altari, et reliqua ad divinum cultum peragendum consecravit: in libro Regum legitur: Fecit ergo Salomon in tempore illo festivitatem celebrem, et omnis Israel cum eo, multitudo magna ab introitu Emath usque ad rivum Aegypti, coram D-

mino Deo nostro septem diebus, et septem diebus, id est, quatuordecim diebus, et in die octava dimisit pópulos.

¶ O quam metuendus est locus iste! * Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cœli. * Hæc est domus Domini firmiter edificata, bene fundata est supra firmam petram. Vere.

Lectio vj.

De Consec. dist. 1. c. 17.

SOLEMNITATES dedicacionis Ecclesiarum et sacerdotum, per singulos annos solēmniter sunt celebranda, ipso Domino exemplum dante, qui ad festum dedicacionis templi, omnibus id faciēdi dans formam, cum reliquis pópulis eandem festivitatem celebraturus venit, sicut scriptum est: Facta sunt encenia in Jerusalem, et hiems erat, et ambulabat Jesus in templo in porticu Salomonis. Quod autem octo diebus encenia sint celebranda, in libro Regum, peracta dedicacione templi, reperitur.

¶ Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. * Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

IN FESTIS

B. MARIE VIRGINIS

PER ANNUM

Ad Vesperas, Ant.
Dum esset Rex * in ac-
cubitu suo, nardus mea
dedit odorem suavitatis.

Psalms 109.

Dixit Dominus Domino
meo: * Sede a dextris
meis:
Donec ponam inimicos
tuos, * scabellum pedum
tuorum.

Irgam virtutis tue emit-
tet Dominus ex Sion: *
dominare in medio inimi-
corum tuorum.
Itecum principium in die
virtutis tue in splendoribus
sanctorum: * ex
utero ante luciferum ge-
nui te.

Iuravit Dominus, et non
penitebit eum: * Tu es
sacerdos in aeternum sec-
undum ordinem Melchi-
sedech.

Dominus a dextris tuis, *
confrégit in die irae suae
reges.

Iudicabit in nationibus,
implebit ruinas: * con-
quassabit capita in terra
multorum.

De torrente in via bibet:
* propterea exaltabit ca-
put.

Ant. Dum esset Rex in
accubitu suo, nardus mea
dedit odorem suavitatis.

Ant. Lava ejus * sub cá-
pite meo, et dextera illius
amplexabitur me.

Psalms 112.

LAUDETE pueri Domi-
ni: * laudate nomen
Domini.

Sit nomen Domini bene-
dictum, * ex hoc nunc, et
usque in saeculum.

A solis ortu usque ad oc-
casum, * laudabile nomen
Domini.

Excelsum super omnes gen-
tes Dominus, * et super
caelos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus
noster, qui in altis habitat,
* et humilia respicit in
caelo et in terra?

Miscitans a terra inopem,
* et de stercore erigens
pauperem:

Et collocet eum cum prin-
cipibus, * cum principi-
bus populi sui.

Qui habitare facit sterilem
in domo, * matrem filio-
rum letantem.

Ant. Lava ejus sub capite
meo: et dextera illius am-
plexabitur me.

Ant. Nigra sum, * sed
formosa, filiae Jerusalem:
ideo dilexit me Rex, et in-
trodúxit me in cubiculum
suum.

Psalms 131.

LETATUS sum in his,
quae dicta sunt mihi:
* in domum Domini ibi-
mus.

Stantes erant pedes no-
stri, * in atriis tuis Jeru-
salem.

Jerusalem, quae aedificá-
tur ut civitas: * cujus
participatio ejus in id-
ipsum.

Illuc enim ascenderunt
tribus Domini: *
testimonium Israel ad
confitendum nomini Do-
mini.

Quia illic sederunt sedes
in iudicio, * sedes super
domum David.

Logate quae ad pacem
sunt Ierusalém: * et abun-
dantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua:
* et abundantia in turri-
bus tuis.

Propter fratres meos, et
proximos meos, * loque-
bar pacem de te.

Propter domum Domini
Dei nostri, * quae sibi bona
sibi.

Ant. Nigra sum, sed for-
mosa, filiae Jerusalem:

ideo dilexit me Rex, et in-
trodúxit me in cubiculum
suum.

Ant. Jam hiems tránsiit,
* imber abiit, et recés-
sit: surge amica mea,
et veni.

Psalms 126.

NISI Dominus aedificáve-
rit domum, * in vanum
laboraverunt qui aedi-
ficant eam.
Nisi Dominus custodierit
civitatem, * frustra vigilat
qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lu-
cem surgere: * surgite
postquam sederitis, qui
manducatis panem doló-
ris.

Vanum déderit dilectis suis
somnia: * ecce hereditas
Domini, filii; merces, fru-
ctus ventris.

Sicut sagittae in manu po-
tentis: * ita filii excussó-
rum.

Beatus vir qui implevit
desiderium suum ex iustis:
* non confundetur cum
loquetur inimicis suis in
porta.

Ant. Jam hiems tránsi-
it, imber abiit et recés-
sit: surge amica mea, et
veni.

Ant. Speciosa facta es *
et suavis in deliciis tuis,
sancta Dei Génitrix.

Psalms 137.

LAUDA Jerusalem Domi-
ni: * lauda Deum
tuum Sion.

Quóniam confortávit seras
portarum tuarum : * ben-
edixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe frumenti
satiat te.

Qui emittit eloquíū suum
terra : * velociter currit
sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lan-
nam : * nébulam sicut
cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut
buccellas : * ante faciem
frigoris ejus quis susti-
nébit ?

Emittet verbum suum,
et liquefaciet ea : * flabit
spiritus ejus, et fluent
aquæ.

Qui annútiat verbum
suum Jacob : * justitias
et júdicia sua Israel.

Non fecit taliter omni na-
tioni : * et júdicia sua non
manifestávit eis.

Añ. Speiósia facta es et
suavis in deliciis tuis, san-
cta Dei Génitrix.

Capitulum. *Eccli. 24. b*
In initio, et ante sæcula

creata sum, et usque
ad futurum sæculum non
desinam, et in habitatióne
sancta coram ipso mini-
strávi. **A.** Deo grátias.

Hymnus.
Ave maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta,
Sumens illud Ave
Gabriëlis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle ;
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collatémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui sancto,
Tribus honor unus,
Amen.

A. Dignare me laudare
te, Virgo sacrata. **A.** Da
mihi viritètem contra ho-
stiles tuos.

Ad Magnificat. Añ.
Sancta María, succurre mi-
seris, juva pusillánimes,
réfove flébiles, ora pro
pópulo, intérvieni pro cie-
ro, intercède pro devoto
femineo sexu : sentiant
omnes tuum juvamen,
quicúmque celebrant tuá
sanctam festivitatem.

Oratio.
Cōcede nos famulos
tuos, quasumus Dó-
mine Deus, perpétua men-
tis et corpóris sanitate
gaudére : et gloriósa beá-
tæ Mariæ semper virginitatis
intercessióne, a præsentí
liberári tristitia, et æterna
pérfrui lætitia. Per Dñm.

**Ad Completorium et
Horas, in fine Hymno-
rum dicitur :**

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spi-
ritu,

In sempitérna sæcula,
Amen.

Ad Matutinum, Invitat.
Sancta María Dei génitrix
Virgo * Intercède pro no-
bis. **Psalmus.** Venite exul-
témus. 2.

Hymnus.
QUEM terra, pontus,
sídéra
Colunt, adorant, præ-
dicant,
Trinam regéntem máchi-
nam
Claustrum Mariæ hájulat.
Cui luna, sol, et ómnia
Deserviunt per témpora,
Perfúnda cœli grátia,
Gestant puëlla viscera.
Beata Mater múnere,
Cujus supérnus Artífex
Mundum pugillo cōti-
nens,
Ventricis sub arca clausus
est.

Beata cœli núnctio,
Fœcúnda sancto Spiritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus
est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spi-
ritu,
In sempitérna sæcula,
Amen.

In primo Nocturno.
Añ. Benedicta tu * in

mulieribus, et benedictus
fructus ventris tui.

Psalmus 8.
DÓMINE Dóminus noster,
* quam admirabile
est nomen tuum in uni-
versa terra !

Quóniam eleváta est mag-
nificéntia tua, * super
cœlos.

Ex ore infántium et lac-
téntium perfecisti laudem
propter inimicos tuos, *
ut destrúas inimicum et
ultórem.

Quóniam vidébo cœlos
tuos, ópera digitorum
tuórum : * lunam et stel-
las, que tu fundásti.

Quid est homo, quod mem-
or es ejus ? * aut filius
hómínis, quóniam visitas
eum ?

Minuisti eum paulo mi-
nus ab Angelis, glória et
honóre coronásti eum : *
et constituísti eum super
ópera mánuum tuarum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérsas : insuper et pé-
cora campi.

Vólucres cœli, et pisces
maris, * qui perambulant
sémitas maris.

Dómine Dóminus noster,
* quam admirabile est no-
men tuum in univérsa
terra !

Añ. Benedicta tu in mu-
liéribus, et benedictus fru-
ctus ventris tui.

Añ. Sicut myrrha * elécta
odórem dedísti suavitatis,
sancta Dei Génitrix.